

фіксувати фінансові результати діяльності, а й аналізувати структуру витрат, рівень рентабельності, операційну ефективність і фінансову стійкість. Інформація, що генерується в межах управлінського обліку, дозволяє обґрунтовано класифікувати витрати за видами, центрами відповідальності та місцями виникнення, визначати точку беззбитковості, розраховувати показники операційного та чистого прибутку (ЕВІТ, ЕВТ), а також здійснювати моніторинг амортизаційних відрахувань і змін у структурі нерозподіленого прибутку. Використання таких індикаторів, як ЕВІТДА, ЕВІТ, ЕВТ, у поєднанні з аналізом витрат і амортизації, забезпечує комплексну оцінку економічної результативності та сприяє зростанню довгострокової стабільності підприємства.

Список використаних джерел

1. Плаксієнко В., Яловега Л., Лега О., Прийдак Т., Мокієнко Т., Канцедал Н. Управлінський облік: навч. посіб. [для студ. вищих навч. закл.] 2-ге вид., перероб. і доп. Полтава : РВВ ПДАУ, 2023. 338 с.

2. Яловега Л. В., Лега О. В., Прийдак Т. Б. Управлінські рішення: аналіз релевантності облікової інформації. *Причорноморські економічні студії*. 2022. № 74. С. 227-233. URL: <https://tinyurl.com/p96z87pb>.

Горька Л. А.,
здобувачка вищої освіти, 3 курс,
обліково-фінансовий факультет
Науковий керівник: **Бурковська А. І.,**
канд. екон. наук, доцент кафедри менеджменту та маркетингу
Миколаївський національний аграрний університет
м. Миколаїв

СТРАТЕГІЇ МЕНЕДЖМЕНТУ ДЛЯ ДОСЯГНЕННЯ ЦІЛЕЙ СТАЛОГО РОЗВИТКУ В ПІДПРИЄМСТВАХ

Сталий розвиток став важливою складовою сучасного бізнес-середовища, оскільки підприємства все частіше усвідомлюють свою відповідальність не лише за фінансові результати, але й за екологічні та соціальні наслідки своєї діяльності. У відповідь на глобальні виклики, такі як зміна клімату, виснаження природних ресурсів і соціальна нерівність, підприємства змушені коригувати свої управлінські стратегії. Цілі сталого розвитку (ЦСР), затверджені ООН у 2015 році, пропонують системний підхід до вирішення цих проблем, визначаючи 17 основних напрямків, які охоплюють економічні, соціальні та екологічні аспекти.

У цьому контексті управління відіграє важливу роль у розробці та реалізації стратегій, які сприяють досягненню цілей сталого розвитку. Інтеграція принципів сталого розвитку в корпоративну стратегію дозволяє

компаніям не лише підвищити свою конкурентоспроможність, але й забезпечити довгострокову стабільність та відповідальність перед суспільством. Ключовими аспектами цього процесу є розвиток екологічних інновацій, соціальна відповідальність бізнесу, ефективне управління ресурсами, а також впровадження систем моніторингу та звітності. Таким чином, стратегічне управління стає основним інструментом для досягнення цілей сталого розвитку в підприємствах, відкриваючи нові можливості для їхнього зростання та позитивного впливу на навколишнє середовище і суспільство в цілому.

Інтеграція принципів сталого розвитку в корпоративну стратегію є ключовим етапом для компаній, які прагнуть досягти не лише фінансового успіху, але й позитивного впливу на суспільство та навколишнє середовище. Це передбачає впровадження екологічних, соціальних та управлінських практик у всі сфери діяльності бізнесу. Наприклад, компанії можуть зосередитися на зменшенні викидів вуглецю, ефективному використанні ресурсів та забезпеченні соціальної відповідальності. Важливо, щоб підприємства не лише дотримувалися законодавчих норм, але й активно працювали над підвищенням своєї екологічної та соціальної ефективності [1, с.15 - 20].

Розвиток екологічних інновацій стає основною стратегією управління для компаній, які прагнуть досягти цілей сталого розвитку. Ці інновації охоплюють нові технології, процеси та практики, що зменшують негативний вплив на навколишнє середовище. Впровадження екологічних рішень дозволяє підприємствам не лише знизити витрати на енергію та ресурси, але й підвищити свою конкурентоспроможність на ринку. Наприклад, компанії, які активно використовують екологічні технології, можуть отримати переваги у вигляді покращеного іміджу, зростання лояльності споживачів та доступу до нових ринків. Отже, екологічні інновації стають важливим складником стратегії сталого розвитку, що допомагає підприємствам адаптуватися до змін у бізнес-середовищі [2, с.63 - 69].

Соціальна відповідальність бізнесу (СВБ) є ключовим компонентом сучасних корпоративних стратегій, оскільки вона допомагає формувати позитивний імідж компанії та зміцнює довіру споживачів і партнерів. У контексті глобалізації та зростаючих вимог до етики ведення бізнесу, підприємства все частіше усвідомлюють важливість врахування соціальних і екологічних аспектів у своїй діяльності. Дослідження, проведені в Україні, показують, що компанії, які активно впроваджують програми СВБ, мають значно вищий рівень лояльності клієнтів та залучення інвестицій [3, с.34-37].

Управління ресурсами є важливим аспектом стратегій менеджменту, що сприяє досягненню цілей сталого розвитку в компаніях. Це включає

оптимізацію використання матеріальних, фінансових, людських та інформаційних ресурсів для забезпечення ефективності та екологічної стійкості. Стратегічний підхід до управління ресурсами дозволяє підприємствам не лише зменшити витрати та підвищити продуктивність, але й знизити негативний вплив на навколишнє середовище. Наприклад, впровадження технологій, що забезпечують енергоефективність та повторне використання відходів, може значно зменшити екологічний слід компанії, відповідно до принципів сталого розвитку.

Підприємства, які активно залучають своїх співробітників до процесу ухвалення рішень стосовно екологічних ініціатив та соціальної відповідальності, можуть створити більш стійку бізнес-модель. Відтак, ефективне управління ресурсами стає ключовим інструментом для впровадження стратегій сталого розвитку, що забезпечує конкурентоспроможність і тривалу життєздатність підприємств.

Надзвичайно важливими інструментами управління, які допомагають підприємствам ефективно оцінювати прогрес у досягненні цілей сталого розвитку є моніторинг та звітність. Ці процеси забезпечують систематичний збір, аналіз і інтерпретацію даних про екологічні, соціальні та економічні показники діяльності підприємства. Завдяки регулярному моніторингу підприємства можуть виявляти проблеми на ранніх етапах, коригувати свої стратегії та приймати обґрунтовані рішення для підвищення ефективності використання ресурсів. Звітність, в свою чергу, не лише сприяє прозорості та підзвітності перед зацікавленими сторонами, але й демонструє зобов'язання компанії до сталого розвитку, що може позитивно вплинути на її репутацію та довіру з боку клієнтів і партнерів [3, с. 58-61].

Запровадження системи показників для оцінки впливу на навколишнє середовище та соціальної відповідальності дозволяє підприємствам не лише контролювати досягнення своїх цілей, а й формулювати нові амбітні завдання. Це може охоплювати зменшення викидів, підвищення енергоефективності або поліпшення умов праці.

Стратегія управління для досягнення цілей сталого розвитку в компаніях є важливою складовою сучасного бізнесу, яка забезпечує не лише фінансову вигоду, але й позитивний вплив на соціальні та екологічні аспекти. Основними елементами такої стратегії є ефективний моніторинг і звітність, які дозволяють компаніям оцінювати свій прогрес, виявляти проблеми та коригувати свої дії відповідно до змін у зовнішньому середовищі. Також важливо залучати співробітників, партнерів і громаду до процесу сталого розвитку, формуючи культуру відповідальності та інновацій.

Застосування стратегій сталого розвитку не тільки підвищує конкурентоспроможність підприємств, але й сприяє створенню

позитивного іміджу, що може привернути нових клієнтів і інвесторів. Як наслідок, підприємства, які активно реалізують принципи сталого розвитку, мають можливість забезпечити стабільний ріст і процвітання в умовах сучасних викликів і змін.

Таким чином, сталий розвиток підприємства є процесом цілеспрямованого соціального та економічного прогресу, який забезпечує збереження та/або поліпшення екологічних характеристик виробничої діяльності для задоволення як поточних, так і майбутніх потреб населення, враховуючи ризики підприємства та вплив зовнішніх і внутрішніх чинників.

Список використаних джерел

1. Зайцева Л. О. "Сталий розвиток": теоретичний аспект. *Бізнес Інформ*. 2018. № 12. С. 15–20.
2. Пішеніна Т. Формування стратегії підприємства на основі потенціала сталого розвитку. *European Science*. 2023. Sge21-03. С. 63–69. URL: <https://doi.org/10.30890/2709-2313.2023-21-03-015>.
3. Ляшук К., Гордовський А. Соціальний маркетинг і соціальна відповідальність бізнесу. *Трансформаційна економіка*. 2023. № 2 (02). С. 34–37. URL: <https://doi.org/10.32782/2786-8141/2023-2-6>.
4. Орехова А. І. Управлінська звітність як інструмент корпоративного управління та контролю. *Підприємництво і торгівля*. 2020. № 27. С. 58–61. URL: <https://doi.org/10.36477/2522-1256-2020-27-10>.

Крочок Л. І.,

канд. екон. наук,

викладач-стажист кафедри обліку і оподаткування

Уманський національний університет

м. Умань

УПРАВЛІНСЬКИЙ ОБЛІК І НЕФІНАНСОВА ЗВІТНІСТЬ В КОНТЕКСТІ ІМПЛЕМЕНТАЦІЇ ESG-КРИТЕРІЇВ

Сучасні виклики глобальної економіки, посилення регуляторних вимог у сфері сталого розвитку зумовлюють необхідність трансформації систем управлінського обліку та звітності. Традиційні підходи до управлінського обліку, орієнтовані переважно на фінансові показники, не забезпечують повноцінного відображення впливу компаній на довкілля, суспільство та якість корпоративного управління. Впровадження ESG-критеріїв (Environmental, Social, Governance) у практику управлінського обліку та нефінансової звітності стає ключовим фактором забезпечення конкурентоспроможності бізнесу та його відповідності очікуванням стейкхолдерів.